

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.063 van 15 maart 2001
in de zaak A. 91.611/VII-21.225**

In zake : Elisabeth BAKKES,
die woonplaats kiest bij
advocaten K. RONSE en S. BRIJS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louisalaan 523

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse Regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat M. VANDEPUT,
kantoor houdende te HASSELT,
Leopoldplein 8.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Elisabeth BAKKES op 8 mei 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 1 maart 2000 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw waarbij het beroep aangetekend tegen de beslissing van 12 oktober 1999 van de Vlaamse Landmaatschappij houdende weigering tot notificatie als gezinsveeteeltbedrijf van een inrichting gelegen aan de Spreeuwerstraat 12 te Maaseik, ongegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 januari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 februari 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. RONSE, die verschijnt voor de verzoekster, en van advocaat M. VANDEPUT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verwerende partij ter terechtzitting afstand doet van de in haar nota opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid;

2. Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat de verzoekende partij aanvoert :

"Vooreerst moet opgemerkt worden dat blijkens navraag door verzoekster gedaan wanneer zij een beroep zou moeten doen op externe mesttransporteurs, dan zou het wegvoeren van het mest jaarlijks ongeveer 90.000 BEF kosten.

Wanneer men de belastingaangifte van verzoekster bekijkt dan stelt men vast dat zij een belastbaar inkomen heeft van 1.831.962 BEF bruto exploitatie.

De beroepskosten bedragen 1.555.529 BEF en aan de medehelpende echtgenoot wordt een bedrag toegekend van 150.000 BEF.

Er wordt dan ook een nettowinst gemaakt van 276.433 BEF.

Indien een financieel nadeel door de band niet als moeilijk te herstellen en ernstig wordt beschouwd moet *in casu* vastgesteld worden dat een bedrag van 90.000 BEF bijkomende kosten daar waar de exploitatiewinst 270.000 BEF bedraagt een derwijze omvang aanneemt dat dit het bedrijf zelf van verzoekster op de helling zit.

De repercussie daarvan is uiteraard belangrijk naar andere bedrijven toe zoals de leveranciers van voedingsmiddelen en de afnemers van de kippen.

Dit klemmt des te meer nu de sector door o.m. de dioxine crisis talrijke tegenslagen heeft gekend waardoor de situatie enorm moeilijk wordt.

De vraag kan zich ook stellen of het feit dat een beslissing wordt genomen ten opzichte van verzoekster dat zij geen gezinsveeteeltbedrijf zou hebben evenzeer repercussies zou hebben naar andere administraties toe of nog naar de toekomst.

Het is duidelijk dat één en ander maakt dat indien de tenuitvoerlegging van de beslissing niet zou geschorst worden en de annulatie van de beslissing pas na een aantal jaren zou tussenkomen, het praktische gevolg daarvan voor verzoekster zou te laat komen."

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota onder meer antwoordt :

"Verzoekende partij voert aan dat een beslissing tot niet-notificatie als gezinsveeteeltbedrijf evenzeer repercussies zou hebben naar andere administraties toe of nog naar de toekomst alsook dat daardoor het bedrijf van verzoekende partij op de helling komt te staan.

Het is vaststaande rechtspraak van de Raad van State dat het door verzoekende partijen aangehaalde nadeel niet te hypothetisch mag zijn en alleszins

door voldoende concrete gegevens gestaafd dient te worden.

Aangaande de repercussies naar andere administraties en nog naar de toekomst toe is het duidelijk dat verzoekster zich enkel beroept op vage en algemene beweringen en veronderstellingen zodanig dat het aangehaalde nadeel niet voldoet aan voormelde voorwaarden.

Hetzelfde kan gesteld worden aangaande het financieel nadeel, dat zelfs zou lijden (lees : leiden) tot een mogelijk faillissement van het bedrijf van verzoekster.

Dit wordt geenszins aannemelijk gemaakt.

Volgens verzoekende partij lijdt zij tengevolge van de bestreden beslissing een financieel nadeel van 90.000 fr. per jaar.

Dergelijk bedrag kan niet leiden tot een faillissement.

Eender welke storing, defect, breuk etc. aan de machines en andere toestellen van verzoekende partij, een daling in de verkoop, een onvoorziene ziekte of sterftegevallen onder de kuikens, enz. zou dergelijk -eerder miniem- verlies teweegbrengen.

Indien verzoekster door dergelijk verlies failliet zou gaan, is dit alleszins niet te wijten aan de weigeringsbeslissing van concludante, doch aan een gebrek aan rendabiliteit van het bedrijf van verzoekster.

Concludante stelt zich overigens de vraag of het opportuun is voor een gezin om een bedrijf te runnen met een nettowinst van $276.433 \text{ fr.} / 12 = 23.036 \text{ fr.}$ per maand.

Het aangehaalde nadeel is bijgevolg te hypothetisch en wordt door geen concrete gegevens gestaafd";

Overwegende dat de verzoekster opwerpt dat wanneer zij een beroep moet doen op externe mesttransporteurs, dit een jaarlijkse meerkost van ongeveer 90.000 frank betekent; dat volgens de verzoekster door deze meerkost het voortbestaan van haar bedrijf in het gedrang komt; dat echter uit de uiteenzetting van de verzoekster kan afgeleid worden dat het bedrijf, ook zonder de bestreden beslissing, nauwelijks leefbaar is; dat het voortbestaan van het bedrijf in de eerste plaats dus niet gehypothekeerd wordt door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, waaraan een eerder beperkte financiële meerkost toegeschreven wordt; dat de repercussies waaromtrent de

verzoekster zich vragen stelt puur hypothetisch zijn;
dat aan de tweede schorsingsvoorwaarde dus niet is
voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling
van de kosten van de vordering tot schorsing wordt
uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijftien maart tweeduizend en een,
door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.